

Parafrázis

[2011. május]

Mindenki táplálékaként,
ahogy már írva van,
adom, mint élő eledelt,
a világnak magam.

Mert minden élő egyedül
az elevenre éhes,
lehet a legjobb szeretőd,
végül is összevérez.

Csak hányódom hát ágyamon
és beléreszketek,
hogy kikkel is zabáltatom
a szíverésemet!

Miféle vályu ez az ágy,
ugyan miféle vályú?
S mi odalök, micsoda vágy,
tündöklő tisztaságú!

Szünetlen érkező szívem
hogy falja föl a horda!
Eleven táplálék vagyok
dadogva és dobogva.

Eleven étetek vagyok
szünetlen és egészen;
emésszéték föl lényegem,
hogy éhségtek megértsem.

Mert aki végkép senkié,
az mindenki falatja.
Pusztíts hát szörnyű szerelem.
Ölj meg. Ne hagyj magamra.

Denumire autor: Pilinszky János

Látó Szépirodalmi Folyóirat